

Aangenomen resolutie van het MSEUE (Den Haag, 11 Oktober 1953)

Source: Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis, Amsterdam. Partij van de Arbeid (PvdA) 1946-1966 (-1967). Commissie Buitenland van de PvdA (Com 13). 1950-1958, 1966. Buitenlandse Documentatie Dossier: M. van der Stoep 1950-1958; 1966 (circulaires), 1148.

Copyright: Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis / International Institute of Social History

URL: http://www.cvce.eu/obj/aangenomen_resolutie_van_het_mseue_den_haag_11_oktober_1953-nl-e7eed312-eff4-4e3b-a0ad-b3b870332258.html

Publication date: 20/10/2012

Aangenomen resolutie van het MSEUE (Den Haag, 11 Oktober 1953)

Politieke Resolutie

I.

Vijf jaar na het Congres van 1948 kan dit congres zich verheugen over reële resultaten, doch thans staat Europa voor de beslissende keuze. Immers in eenheid zal Europa veiligheid, economische voorspoed en sociale vooruitgang vinden; zo niet, dan zal het zich, in nationalistische verdeeldheid, moeten neerleggen bij onveiligheid en regressie, die niet meer te verhelpen zullen zijn. De redenen voor de eenmaking van Europa zijn onafhankelijk van het bestaan van de koude oorlog.

II.

Het congres stelt vast, dat ondanks zekere tekenen van ontspanning, het Kremlin geen enkel voorstel heeft gedaan, op grond waarvan men aan een wezenlijke verandering in de Sovjetpolitiek in Europa zou mogen geloven. Hieruit volgt dus, dat de gemeenschappelijke inspanning voor de veiligheid steeds noodzakelijk blijft.

III.

Duitsland, dat door zijn geografische ligging aanleiding tot nieuwe gevaren zou kunnen geven, indien het geïsoleerd bleef, kan er integendeel door toetreding tot een verenigd en democratisch Europa toe bijdragen de vredeskansen te verhogen. Zonder het status quo van de verdeeldheid van Duitsland en van Europa te aanvaarden en vastbesloten om met alle vreedzame middelen de aan het Sovjet-juk onderworpen volken te helpen, om hun onafhankelijkheid en hun vrijheid te herkrijgen, bevestigt het congres, dat alleen de Europese Gemeenschap de vreedzame oplossing van al de hangende Europese problemen waarborgt en Rusland geldige non-agressiegaranties kan bieden.

IV.

1. Is het congres ervan overtuigd, dat het meer dan ooit noodzakelijk is, het publiek voor te lichten en het te bewijzen:

- dat de Europese Defensiegemeenschap niet de wederoprichting is van een Duits leger, maar de integratie in een Europese legermacht in dienst van de vrede van Duitse legeronderdelen, die onmisbaar zijn voor de gemeenschappelijke verdediging;
- dat de politieke Gemeenschap geen afstand van tradities en duurzame nationale belangen betekent, maar het enige middel is het behoud ervan te waarborgen.

2. Betreurt het congres, dat de ratificatie van de Europese Defensie Gemeenschap lang op zich laat wachten en brengt het de Parlementen de dringende noodzakelijkheid in herinnering om het verdrag goed te keuren en beveelt de instelling van een zo nauw mogelijke samenwerking met Groot-Brittannië aan.

3. Betreurt het congres, dat de beslissingen, die onlangs door de Ministers zijn genomen, een achteruitgang betekenen ten opzichte van de resolutie van Luxemburg en dat de procedure, die nu gevolgd wordt, noch met de geest van het aan de Assemblee ad hoc gegeven mandaat, noch met de eisen van een goede techniek voor de opstelling van het ontwerp in overeenstemming is.

4. Is het congres van mening, dat het zowel logisch als juist is de definitieve voorbereiding van het verdrag over te laten aan de Europese organisaties, die voor dit doel in het leven zijn

[...]

5. Is het congres ervan overtuigd de wil van alle Europeanen tot uitdrukking te brengen door met nadruk te verzoeken, dat de Ministers, die binnenkort in Den Haag zullen samenkomen, besluiten hun opmerkingen over het bestaande ontwerp aan de Constitutionele Vergadering kenbaar te maken en met haar samen te werken aan de opstelling van een tekst, die binnenkort door de Regeringen ondertekend en door de nationale Parlementen geratificeerd zal kunnen worden.

6. Nodigt het congres de Assemblee ad hoc plechtig uit om, indien de Ministers geen gevolg geven aan deze oproep, om opnieuw in vergadering bijeen te komen en de beslissingen te nemen, welke zij nodig acht om aan de toestand het hoofd te bieden.

V.

Het congres richt een dringende oproep tot Frankrijk, dat zoveel stoutmoedige initiatieven ten gunste van de opbouw van Europa heeft genomen, om zijn werk vastberaden voort te zetten.

VI.

Het congres gelast het Actiecomité van de Europese Beweging al zijn krachten te mobiliseren om de openbare mening van onze naties voor te lichten en op deze doelstellingen te richten.

Resolutie betreffende de Gemeenschappelijke Markt

Het tweede congres van Den Haag maakt de door het eerste congres van Den Haag en door de conferenties van Westminster en Rome aangenomen resoluties tot de zijne.

Bevestigt opnieuw de noodzaak om, door opvoering van de productiviteit en verbetering van het levenspeil der bevolking, in het bijzonder van de misdeelde groepen, een gemeenschappelijke markt te vormen, waarin het verkeer van goederen, personen en kapitaal zich vrijelijk zal voltrekken.

Bevestigt tevens opnieuw, dat, aangezien de politieke eenheid en de gemeenschappelijke markt onafscheidelijk verbonden zijn, de totstandbrenging van die gemeenschappelijke markt de oprichting van een supranationaal politiek gezagsorgaan medebrengt.

Is onder deze omstandigheden van oordeel, dat een verdrag, waarbij het supranationaal gezagsorgaan niet met een economische bevoegdheid zou worden bekleed, welke deze zou beperken tot de in de F.G.K.S. en E.D.G.-verdragen bepaalde bevoegdheden en welke de uitoefening van die bevoegdheid van de eenparige instemming van de regering afhankelijk stelt, niet zou overeenstemmen met onze behoeften.

Stelt met spijt vast, dat, in de huidige toestand, het supranationaal gezagsorgaan slechts kan worden ingesteld binnen het kader van de naties der Kolen en Staalgemeenschap, doch is van oordeel, dat het voor die landen onontbeerlijk en dringend gewenst is de gemeenschappelijke markt tot stand te brengen.

Bevestigt, dat deze eerste verwezenlijking, verre van naar een autarkie te streven, gepaard zal moeten gaan met een nauw contact zowel met de niet-metropolitaanse gebiedsdelen van de landen der Gemeenschap als met de overige leden van de Raad van Europa en dat de aldus verkregen productieverbetering tevens een nauwer samengaan met de Commonwealth en de Verenigde Staten, zomede een Vermindering van de beschermingsmaatregelen ten opzichte van de wereld mogelijk zal maken.

Wenst er nader op te wijzen, dat het vrije verkeer van goederen, personen en kapitaal, hoewel noodzakelijk, op zichzelf toch onvoldoende is om een gemeenschappelijke markt te vormen, aangezien voor deze laatste bovendien:

a) het bestaan van zekere juridische normen, welke voor de goede werking van de markt noodzakelijk zijn

- b) het volgen van een gemeenschappelijke economische politiek en
- c) de oprichting van supra-nationale instellingen vereist zijn.

Vereenigt zich met het geheel der economische bepalingen van het Verdrag;

Is van mening, dat deze moeten worden aangevuld door een bepaling op grond waarvan het Parlement van de Gemeenschap initiatieven kan nemen en ontwerpen kan indienen met het oog op de verwezenlijking van de gemeenschappelijke markt.

Is anderzijds van mening, dat de in het Verdrag voorgestelde bepalingen wel de verwezenlijking van de gemeenschappelijke markt mogelijk maken, doch geenszins garanderen.

Acht het noodzakelijk, reeds nu enkele beginselen te stellen en de eerste maatregelen te bepalen, welke de Politieke Gemeenschap onmiddellijk na haar samenstelling zal moeten nemen, en die moeten worden voorbereid zonder te wachten op de oprichting der instellingen van bedoelde gemeenschap.

Ten eerste: acht het noodzakelijk, dat de deelnemende staten onder elkaar, binnen een termijn van 10 jaar, een gemeenschappelijk tolgebied oprichten door middel van afschaffing van kwantitatieve beperkingen, door automatische verlaging van de tarieven en door de uitwerking van een gemeenschappelijke politiek inzake buitenlandse handel.

De beschermende maatregelen, welke noodzakelijk zijn ter voorkoming van fundamentele moeilijkheden in de deelnemende staten, zullen slechts kunnen worden genomen onder toezicht en leiding van de Gemeenschap.

Ten tweede: is van mening dat een dergelijke eenmaking enerzijds aan iedere staat de verplichting oplegt om binnenlands een buitenlands monetair evenwicht te verzekeren en te handhaven, anderzijds op initiatief en onder toezicht van het supranationale politieke gezagsorgaan, de werkelijke coördinatie van de monetaire, financiële, begrotings- en credietpolitiek van de deelnemende staten veronderstelt.

Ten derde: acht het noodzakelijk om te streven naar een algemene harmonisatie van de sociale politiek, zonder vooruit te lopen op de toepassingsmodaliteiten, welke aan de toestand in ieder land aangepast dienen te zijn.

Om naast hetgeen in art. 83 van het verdrag is bepaald, de geleidelijke verwezenlijking ener politiek van vrij verkeer van arbeidskrachten in de deelnemende staten te vergemakkelijken en om de beroepsopleiding zomede een actieve huisvestingspolitiek te stimuleren.

Ten vierde: Acht het noodzakelijk, met het oog op de economische expansie, spoedig een gemeenschappelijke beleggingspolitiek vast te stellen, welke erop gericht is de volledige werkgelegenheid te verzekeren en te versterken;

het hoofd te bieden aan de financiering van de Europese openbare werken, een vlugge ontwikkeling van de thans achtergebleven gebieden van Europa te verzekeren.

Daartoe is het dringend noodzakelijk dat, zonder te wachten tot een politieke gemeenschap met de noodzakelijke bevoegdheden is opgericht, de regeringen voorstellen doen omtrent de mogelijkheden om te voorzien in het huidige gebrek aan kapitaal in de deelnemende staten, ter aanmoediging van de spaarzin, omtrent de beste manier waarop de beleggingen kunnen worden gestimuleerd, tenslotte voorstellen aangaan of en hoe een Europese Beleggingsbank tot de oplossing van dit vraagstuk zou kunnen bijdragen.

Resolutie betreffende de Economische en Sociale Raad

Het congres,

neemt kennis van de artikelen 50 en 51 van het ontwerp-verdrag, die betrekking hebben op de Economische en Sociale Raad.

herinnert aan de conclusies van de sociale conferentie van Rome en aan de noodzakelijkheid tot een evenwichtige vertegenwoordiging te komen van de sociale en beroepsbelangen zowel van producenten als van consumenten.

is van mening, dat raadpleging van de Economische en Sociale Raad van de Gemeenschap verplicht moet worden gesteld in die gevallen waarin plannen ter sprake worden gebracht handelende over de voorwaarden voor vooruitgang en ontwikkeling op economisch en sociaal gebied, met name:

verhoging van het levenspeil, volledige werkgelegenheid en migratie van werkkrachten.

Het congres is anderzijds van mening, dat de Economische en Sociale Raad op eigen initiatief studies, enquêtes en rapporten moet kunnen uitvoeren of uitlokken, over alle onder de Raad ressorterende problemen, welke de Europese gemeenschap raken.

Het congres dringt erop aan, dat alles in het werk zal worden gesteld, om te bereiken, dat arbeiders hun hoop op een sociale vooruitgang van de massa in de organisatie van Europa bevestigd zullen zien, en dat Europa, na zijn gemeenschappelijke markt gevormd te hebben, geen economisch zwakkeren zal dulden.

Resolutie betreffende de instellingen

Het congres

1. stelt vast, dat de Assemblee ad hoc het mandaat, dat haar door de Ministers van Buitenlandse Zaken van de Zes was opgedragen, ten volle heeft uitgevoerd.
2. Het verklaart zich te verenigen met het ontwerp der Assemblee ad hoc, hetwelk het beschouwt als een realistisch document, beantwoordende aan de huidige stand der politieke omstandigheden. Dit document komt tegemoet aan de noodzaak om zo spoedig mogelijk het supranationale gezagsorgaan op te richten en het te bekleden met die reële bevoegdheden, welke in het belang van Europa nodig zijn.

Het congres

3. bevestigt de noodzaak om de volgende beginselen te handhaven:
  - a. Het Europese Parlement zal bestaan uit een Kamer der Volkeren, met algemeen kiesrecht gekozen, en uit een Senaat, die van iedere Staat het volk vertegenwoordigt, zonder dat dit tot gevolg kan hebben, dat de Raad van nationale Ministers in de Europese Wetgevende Macht wordt opgenomen.
  - b. De Europese Uitvoerende Raad zal samengesteld worden door een wijze van benoeming, welke zijn onafhankelijkheid, zijn stabiliteit en zijn bekwaamheid om de hem opgedragen functies te vervullen verzekert. De Raad zal alleen aan het Parlement van de Gemeenschap verantwoordelijk zijn.

Het congres

4. acht het essentieel dat deze instellingen herzien kunnen worden volgens een voldoende soepele regeling om de aanpassing en de volmaking ervan mogelijk te maken.

Het congres

5. dringt in elk geval krachtdadig aan op de volstrekte noodzakelijkheid om de handelingsbevoegdheid van de Gemeenschap alsook haar supranationaal karakter zeker te stellen. In deze zin verzet het congres zich onder alle omstandigheden tegen iedere poging om de positie van de regeringen der deelnemende staten in de Uitvoerende en de Wetgevende Europese organen te versterken.